

Halászati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

XI. évfolyam

2010/
április

A Haltermelők Országos Szövetsége és TermékTanácsa
információs és marketing hírlevele

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György

Közös nevezőre jutottunk(?)

Úgy tűnik, hogy a halászok vízügye egy neverending story-vá, azaz soha véget nem érő történetté válik. Két éve, hogy létrejött egy „vizes bizottság”, amelyben a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (KvVM) szakállamtitkára, Kótai László és kollégái, valamint a Haltermelők Országos Szövetsége és TermékTanácsa (Haltermosz) tőgazdasági társelnöke, Lévai Ferenc és több érintett halas kolléga próbálta közös nevezőre hozni az igen távol álló álláspontokat. A társelnök szerint a KvVM merev álláspontja hátráltatta a megegyezést, de az utóbbi hetekben végre mintha oldódott volna ez a merevség.

Nehéz erről a témáról elfogultság nélkül beszélni, kezdte mondandóját Lévai Ferenc. Ő már legalább tíz éve hangoztatja, hogy a vízdíjak kérdését rendbe kell tenni. Az elmúlt időszakban beigazolódott, hogy a probléma rendezése nem annyira kormányzatfüggő, mint inkább szemléletbeli változást igénylő hozzáállás kérdése. A társelnök reméli, hogy a hosszú tárgyalások és szakmai viták során sikerült szemléletbeli változást elérni a környezetvédelmi minisztérium vízügyi irányítóinál.

A bizottságban a halászok többek között azt az álláspontot képviselték, hogy csak azért a vízszolgáltatásért fizessenek, amelyet a szolgáltató teljesít is. Ugyanakkor az ország érdeke, hogy valós gazdálkodás folyjon a vízkészletünkkel, s ebben a tőgazdaságok a megérdemelt helyüket, szerepüket tölthessék be. Arról van szó, hogy amikor a tavaszi áradással sok pluszvíz érkezik az országba, és árvíz, belvíz terheli a környezetet, akkor a mezőgazdasági hasznosítók – köztük a halászok is – ingyen kaphassák

Aszály idején jól jön a tározott víz

Tartalom:

Jászkiséren ülésezett az intenzív tagozat	3
Új javaslat az AKG-program folytatásához	4
Erősödő halas kapcsolatok Erdélyben	6
Ülésezett a horgász tagozat	8
2010. évi halas eseménynaptár	8

Lévai Ferenc társelnök

meg ezt a vizet. A logika is ezt diktálná, hiszen így rendszerezett vízvisszatartás valószínűleg, s a bejövő víz nem hagyja el három nap múlva az országot. A víz tárolása közérdek: jól jönne a megfogott víz a nyári aszály idején.

A tárgyalások eredményeként sikerült elérni, hogy a bel- és árvíz egy részét az arra alkalmas gazdaságok befogadják, és gazdálkodási célra felhasználják. Nem volt egyszerű idáig eljutni, mivel a KvVM álláspontja az volt, hogy ha valaki gazdálkodási célra használja a vizet, az fizessen érte. A vízügyi igazgatóságok, mondhatni, adóhátorságként léptek fel, s akkor is beszédtek a díjakat, amikor költségük nem keletkezett. Ezt a csatát tehát megnyerte a halas társadalom, bár jól tudjuk, hogy ez a „téli” víz más szennyezők által is terhelt. Ezért csak olyan tavakba engedhető be, amelyek al-

(Folytatás a 2. oldalon)

Közös nevezőre jutottunk(?)

(Folytatás az 1. oldalról)

kalmasság ezt a többletszennyezést is elviselni. Azt ugyanis mindenkinek látnia kell, hogy az ország hosszú távú érdeke a bejövő víz hasznosítása, visszatartása, hiszen az édesvíz egyre fogyó kincse az emberiségnek, hangsúlyozta a társelnök. A bevett víz nem csak a haltermelést szolgálja: itt már költenek a vízmadarak, az ökológia és ökoszisztéma része ez a víz.

Nagy viták folytak abban a kérdésben is, hogy miért és mennyit fizessenek a tógazdaságok a vízügyi szolgáltatóknak. A halászok nem a vízdíjak eltörlését szorgalmazzák, hanem azt, hogy reális díjakat szabjanak ki a szolgáltatók. Az természetes, hogy ha egy rendszerből vizet kap a tógazdaság, annak a költségeit meg kell fizetni. A Vízkeretirányelv is tartalmazza ezt, bár a dokumentum azt is előírja, hogy a társadalmi érdekeket ellátó víztározást meg is kell fizetni. Erről Magyarországon egyelőre hallani sem akar senki, sőt már a gondolatától is felháborodtak, hogy a tógazdaságoknak járna némi kompenzáció azért, mert a környezetük biodiverzitását megőrzik, fenntartják, védik, ápolják.

A vízdíjak mértéke ma sem tisztázott. Arra a kérdésre, hogy miért kerül ennyibe egy köbméter víz egy-egy térségben, arra hiteles, elfogadható válasz nem érkezett. Tény, hogy az ország különböző pontján rendkívül eltérő mértékűek a vízdíjak, de ennek – legalábbis a halászok számára – nincs elfogadható magyarázata. A vízkivétel jelentős hányada olyan csatornákból történik, amelyek elsődleges feladata az ár- és belvíz elvezetése, és csak másodlagosan működnek mezőgazdasági vízellátóként. A halászok azt kérték, hogy csak azt a költséget kelljen megfizetni, ami egyébként azért keletkezik, mert a tógazdaság ott van. Magyarán ha nem lenne a tógazdaság, akkor a költség sem jelentkezne. Ez egy-egy duzzasztószilip, a vízkezelés költségét jelenti. A bizottsági végül is egy rendszeralapú költség-számítási elvet dolgozott ki, aminek következtében több térségben a jelenlegi költség-szint 30 százalékára mérséklődött a „vízdíj”.

Vannak területek, szakaszok, ahol csak a vízhasználó érdekében működtetnek műtárgyakat. A halászok azt kérték, hogy ezeket a műtárgyakat adják a tógazdaságok kezelésébe. A tógazdának alapvető érdeke a csatorna tisztántartása, a műtárgy jó karban tartása, mert csak így kaphat időben vizet a gazdaság.

A bizottság természetesen csak a halás gazdaságokat érintő témakörökben tárgyalt, egyeztetett. A cél az, hogy a terhek elviselhetőkké váljanak, hiszen így a tógazdaságok versenyképessége is javul, és nem mennek tönkre a vállalkozások sem, mondta végezetül Lévai Ferenc.

H. Gy.

Emlékeztető

A 2/1997. (II. 18.) KvVM rendelet szabályozza a mezőgazdasági vízellátó művek üzemeltetését. A rendelet rögzíti, hogy a szolgáltatás ellenértékét a felek a szolgáltató művek üzemeltetésére, fenntartására, valamint azonos üzemeltető esetén a lecsapolásból származó vizek elvezetésével kapcsolatban felmerülő költségekre figyelemmel állapítják meg. A rendelet 6. §-a rögzíti, hogy tógazdaságok esetében a téli vízellátás december 1-jétől február végéig tart.

A Haltermelői Országos Szövetsége és Terméktanácsa képviselői (HALTERMOSZ) az alábbi témakörökben kezdeményezték az egyeztető tárgyalást a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium (minisztérium) képviselőivel:

1. Lehetőséget kell biztosítani a halastavakban az ár-, illetve belvizek, valamint a „téli” vizek (torrens vizek) térítésmentes befogadására, tudomásul véve azt, hogy a téli víz, illetve a belvizek vízminősége döntően csak hígítás után felel meg a tógazdasági vízminőségi követelményeknek. Ez segítséget és költségmegtakarítást is jelent a sokvizes helyzetek kezelésében.

2. A hasznosítási igényre vonatkozó vízellátási díjak csak a vízellátás teljesítéséhez közvetlenül kapcsolódó üzemeltetési és fenntartási költségeket tartalmazzák.

3. Amennyiben a szolgáltatás során csak a vízhasználó érdekében működtetett műtárgyak, csatornaszakaszok találhatók a rendszerben, úgy ezek üzemeltetését a vízhasználó végezhesse, azaz üzemeltetésre átvehesse.

4. A vízellátás egy része több szolgáltatói láncszemen keresztül jut a halastavi felhasználókhoz, ami sok esetben jelentős ár-érték aránytalanságot idéz elő. Kéri az egységes számítási metodika bevezetése és a felesleges szolgáltatói láncszemek kiiktatása érdekében a legnagyobb érintettel (vízi társulatok – FVM) való egyeztetés kezdeményezését.

5. A tárgyaláson – új dokumentumként – átadásra került a „Vízszolgáltatási problémák kezelése” című írásos anyag is. Felvetődött, de válasz nélkül maradt a vízkészlet-járolékra vonatkozó, törvénysértő KvVM rendelet ügye is.

A víz, mint megújuló természeti erőforrás, ma már nem a természet által előállított „közjószág”, hanem jelentős vízmegőrzési és vízkormányzási feladatok elvégzése által megteremtett piaci termék, aminek a befektetett munka miatt ára van. Az állami szolgáltatásoknak csak nagyon meghatározott és szűk köre lehet így térítésmentes vagy ingyenes, és ez a vizek gazdasági célú felhasználása esetén fokozottan igaz. Ezen alapfeltevés elfogadása mellett a tárgyaló felek megegyeztek abban, hogy a vízellátásban érintett csatornaszakaszokra ár- és belvízvédelmi fokozatban elrendelt védekezés esetén a vízminőségi kockázat magára vállalása mellett a vízhasználó térítésmentesen kiveheti a vizet. A téli vízellátási időszakban (december 1-jétől február végéig) szolgáltatott víz – védekezési fokozat elrendelésének hiányában – továbbra is térítéses marad.

A közérdek mértékének meghatározásához nincsenek se konkrét jellemzők, se konkrét adatok. A vízellátás fenntartása mind a szolgáltatóknak, mind a vízhasználó tógazdaságnak érdeke. A vízellátási díjat a vízügyi igazgatóságoknál rendszeresített önköltség-számítási szabályzatból kiindulva és csak az adott vízellátáshoz szükséges tényleges költségek alapján kell megállapítani.

Fentiek alapján a HALTERMOSZ képviselői kérték, hogy ennek egységes bevezetését a 12 igazgatóságnál rendeljék el, és a szolgáltatási igény elején ezt mutassák be a vízellátatók a vízhasználóknak. A kötelező jellegű elrendelést a minisztérium képviselői vállalták.

A kettős működésű rendszereknél előfordul olyan eset, hogy a szolgáltatás során csak a vízhasználó érdekében kell műtárgyakat, illetve kisebb bekötő csatornaszakaszokat üzemeltetni. A tárgyaló felek megegyeztek abban, hogy ilyen oldalműtárgyak (duzzasztó keresztműtárgyak nem kerülhetnek bérbeadásra!), illetve bevezető csatornák esetében részletes, a felelősségi körök és a feladatok tisztázását tartalmazó megállapodások megkötése után lehetőség van ezek üzemeltetésbe adására. Ezt minden esetben a területi vízügyi igazgatóságokkal, egyedileg kell megtárgyalni és leegyeztetni, erre vonatkozó általános érvényű minisztériumi utasítást nem lehet és nem is szükséges kiadni.

A minisztérium képviselői vállalták, hogy elvégzik az állami kezelésű művek és a végső vízhasználók közötti szolgáltatási struktúra felülvizsgálatát, megvizsgálják korszerűsítésének lehetőségeit, valamint az esetleges közbejövő egyéb vízellátatók kiiktatásának lehetőségeit. Ehhez kapcsolódóan az egységesítés érdekében felveszik a kapcsolatot a Vízi Társulatok Országos Szövetségével, valamint az FVM-mel.

A Haltermosz nevében készítette:

dr. Orosz Sándor
ügyvezető elnök

Jászkiséren ülésezett az intenzív tagozat

A szövetségből tavaly kilépett tag, Borbély Gyula biztosította a helyszínt az intenzív tagozat legutóbbi, március 19-ei ülésének, tájékoztatót az eseményről Müller Tibor, a tagozat elnöke. A Jászkiséri Halas Kft. azért volt a helyszíne az ülésnek, mert – intenzív haltermelésről lévén szó – a legmodernebb haltelepet ebben a tógazdaságban építették meg. Ennek következtében a tagozat azt tartotta a legfontosabb teendőnek, hogy a helyszínen tanulmányozza az új technológiát, tapasztalatot szerezzen a házigazdától, s ha kell, akár tanácsokkal is szolgáljon a problémák megoldásához.

Borbély Gyula, ahogy erről már a Halászati Lapokban is hírt adtunk, barramundi telepet épített, s már növekednek az első telepített ivadékok. Úgy tűnik, kiváló a projekt, s a 200 millió forintos beruházás hatékonyan működhet. Év végére 100–120 tonna barramundi kerülhet a piacra Jászkisérről, ami nyereséget is hozhat a tógazdának. Müller Tibor hangsúlyozta, hogy a látottak igen kedvező benyomást keltenek mindenkiben, a biztonságos termelési feltételek adottak. A víz oxigénnel történő ellátása megoldott, s számítógépes programmal figyelik, ellenőrzik a medencében zajló folyamatokat. Ha probléma adódik, amit a számítógép jelez, külső beavatkozásra is mód van. Az elnök azt javasolta Borbély Gyulának a 200 százalékos biztonság érdekében, hogy 24 órás megfigyelést érdemes megvalósítani, mert – ahogy mondani szokás – az ördög nem alszik. Várhatóan 4–5 hónap múlva már a 30–50 dekás barramundikban is „gyö-

Borbély Gyula

A „gépház”

Fontos az oxigénellátás

„Tó a tóban”

nyörködhetünk”, mondta a tagozat elnöke. Természetesen a nagy fajlagos hozamok elérése mellett a „tó a tóban” rendszert is alkalmazzák Jászkiséren.

A tagozat a továbbiakban arról beszélt, hogy a halászati ágazat ugyan „felmentést kapott” a vízkészlet-járuulék fizetése alól, ám nem minden tag élvezheti ezt a kedvezményt. A felszín alatti vizek használatakor fogalmazódik meg a probléma, s azért, mert a törvényhez nem igazították hozzá a vonatkozó KvVM rendeletet.

A szövetség már szóvá tette ezt a problémát, van remény a pozitív válaszra. Általános problémaként fogalmazódott meg az is, hogy az idehaza intenzíven, kiváló minőségben termelt halnak jelentős konkurenciával – tilápia, pangásius – kell megküzdenie a piacon. Egyes információk szerint az Európai Unióban nem használható húsliszttel etetik a pangásius, s ezt adják vissza az uniós piacra, amit aztán – a kedvező árfekvés miatt – az európai fogyasztó is megvásárol és elfogyaszt. Ezeket az anomáliákat a hatóságoknak kellene megszüntetniük, mondta végezetül az elnök.

Új javaslat az AKG-program folytatásához

Március 24-én kibővített ügyvezetőségi ülést tartott a szövetség, amelyen egyetlen napirendi pontot vitattak meg: „A magas természeti értékű vizes élőhelyek támogatása érdekében teendő szövetségi lépések megbeszélése és eldöntése”. Dr. Orosz Sándor ügyvezető elnök, Lévai Ferenc, Csoma Gábor, Szilágyi Gábor és Dankó István társelnökökön kívül a felügyelő bizottság tagjai voltak jelen a szövetség székházában. A jelenlévők az ügyvezető elnök által készített javaslatot vitatták meg, amelynek végeredményeként egy Gráf József miniszternek írt levél is elkészült.

Dr. Orosz Sándor az elmúlt hónap eseményeit ismertette az ülés résztvevőinek. Szólt a „vizes” tárgyalások eredményeiről, a két tagozati ülésről, majd a javaslatra áttérve hangsúlyozta, az elnökség többségi felhatalmazással indult el az EMVA-források biztosítását követelő úton. Ma is valljuk, hogy ez jár a magyar halászatnak, de ma már tudjuk, hogy ennek ellenére nem kapjuk meg.

Lévai Ferenc társelnök szerint az agrár-környezetgazdálkodási támogatás teljes elvesztése igen érzékenyen érintené a gazdálkodókat. Amikor ez a rendszer életbe lépett, akkor a támogatás forrását az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alapban (EMVA) jelölték meg Magyarország, s az egyébként idehaza a mezőgazdaság részének számító halászat számára. Az akkori magyar tárgyalódelegációt (állítólag) figyelmeztették, hogy ez a támogatás csak erre az öt évre szól, s addig lehetséges, amíg Magyarországnak nem lesz elfogadott Halászati Operatív Programja. Ezután a támogatást az Európai Halászati Alaptól kell igényelni. Az idő igazolta, hogy ezt a figyelmeztetést a magyar illetékesek nem vették komolyan és tudomásul, s mára oda jutottunk, hogy Magyarországon sem része a halászat a mezőgazdaságnak. Ennek az a következménye, hogy az AKG-program folytatását az EMVA nem biztosítja. Az EHA magyar része viszont nem tartalmazza az AKG program folytatásához szükséges összeget.

Két évig senki nem hitte el, hogy az Európai Unió nem hosszabbítja meg a kifizetési engedélyt. Annál is kevésbé, hiszen nem pénzt, pluszforrást kértünk, csak „címkét” az EMVA-ban meglévő pénzre. De az EU „bekeményített”, s ellentétben a hazai gyakorlattal, a leírtakat betartják. A szövetség előtt két lehetőség állt, hangsúlyozta a társelnök. Az egyik: megpróbálni azt, hogy – hosszabbítási alapon – leigényelje az AKG-támogatást, annál is inkább, mert ezt az elképzelést a KvVM-től az FVM-ig mindenki támogatta, beleértve Gráf József minisztert is. Brüsszelben azonban mindenféle ilyen próbálkozásunkat elutasították. Bízva az új uniós agrárminiszterben, Dacian Cioloşban, mondván, hogy az rugalmasabban kezeli az ügyünket, és leg-

Dr. Orosz Sándor ügyvezető elnök

alább méltányossági alapon engedi a további finanszírozást. Cioloş úr magyarországi látogatását használta fel az FVM és a szövetség vezetése – a teljes magyar ellenzék támogatásával együtt amit külön köszönünk – arra, hogy átvigye az EMVA-ból való finanszírozást. Sajnos hiába!

Volt egy elfogadott programunk, és egy nemleges válasz arra, hogy a meglévő forrásokat felhasználhassunk e program finanszírozására. Másfél év eltelt azzal, hogy a minisztérium illetékesei a magyar halászokat nyugtatgatták, miszerint a korábbi támogatást megkapják. Arra viszont, hogy az EHA magyar forrását ki tudjuk egészíteni az AKG összegével, esélyünk sem volt, s most sincs, hiszen 26 tagállam egyetértése szükséges ahhoz, hogy az EHA-pótköltségvetéssel a magyar EHA-forrását bővíteni lehessen. Magyarország egyébként is két évet csúszott az EHA-programok beindításával is, s ma már látszik, hogy a modernizációra szánt pénzből nem lehet teljes mértékben finanszírozni az AKG-programot. Olyan kutyaszorítóba került a magyar halászság, amelyben nem maradt más tennivaló, mint hogy a program folytatásához szükséges pénzt – még ha csökkentett összegben is, de – valahonnan átcsoportosítsa, hangsúlyozta a társelnök.

A program jelentőségét, fontosságát, nélkülözhetetlenségét senki nem kérdőjelezte meg, s minden észérv amellet szolt,

hogy a program folytatódjék, legalább még egy cikluson keresztül. Nos, be kell látni, hogy ezek a törekvések elhaltak, így maradt a másik lehetőség. Ez pedig az, hogy EHA-forrásból kell kiszorítani a csökkentett AKG-program folytatásához szükséges összeget. Ez tipikusan az a helyzet, amikor „megesszük a jövőnket”, jelentette ki Lévai Ferenc, aki személy szerint meg van győződve arról, hogy aki nem fejleszt a jövő érdekében, az a jövőben sokkal nagyobb kárt

Gráf József agrárminiszter

szenvet. A többség döntését elfogadva vette tudomásul a társelnök, hogy az EHA-forrásokból vegyék el a (csökkentett mértékű) támogatást. Íme a levél Gráf József földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter részére.

„Tisztelt Miniszter úr!

A Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa tagságának nevében megköszönöm, hogy kezdeményezte az Európai Bizottság mezőgazdasági biztosánál, Dacian Cioloş úrnál, hogy az extenzív halastavi gazdálkodás 2009. augusztus 31-én lejárt környezetgazdálkodási támogatási programja nyomán a Magyar Köztársaság – a kormány eredeti elképzelésének megfelelően – az UMVP agrár-környezetgazdálkodási programjai között meghirdethesse a „Magas természeti értékű vizes élőhelyek megőrzése és fejlesztése” célprogramot. Az elutasító válasz sajnos azt jelenti, hogy az extenzív halastavi agrár-környezetgazdálkodási program támogatásának újraindítására tett minden korábbi lépés eredménytelenül zárult, és az UMVP keretében való megoldás lehetősége végérvényesen lezárult.

A Haltermosoz ügyvezetősége a közgyűlés korábbi döntései alapján megvizsgálta, hogy hogyan lehetne biztosítani a program folytatásához szükséges pénzügyi fedezetet. Foglalkozott azzal is, hogy – ha szükséges –

hogyan lehetne módosítani a program tartalmát. Kialakított álláspontunkról szeretném tájékoztatni Miniszter Urat, kérve annak támogatását! Jelzem egyidejűleg, hogy javaslatunk – a lényegét tekintve – megegyezik a Hortobágyi Halgazdaság Zrt. és a Szeged-fish Kft. által 2010. március 17-én Gógös Zoltán államtitkár úrnak benyújtott „új AKG javaslat”-tal („Extenzív halastavak agro-ökológiai potenciáljának fenntartása 2010–2014 között”). Figyelemmel arra, hogy a magyar halgazdálkodók legnagyobb problémáját (az előzményeket, a program jelentőségét, a támogatás megvalósíthatóságát és szerepét az ágazat életében) Ön és munkatársai is jól ismerik, ezek kifejtését most mellőzöm.

Dacian Cioloș agrárbiztos

Javaslatunk lényege: A Halászati Operatív Program (HOP) keretei között kerüljön kiírásra az „Extenzív halastavak agro-ökológiai potenciáljának fenntartása” program. E 17 millió EUR végösszegű program támogatását 50–50%-ban európai és nemzeti forrás biztosítsa. Az európai forrás (8,5 millió EUR) a HOP II. és III. prioritási tengelyeire tervezett EHA források megfelelő átcsoportosításával biztosítható; a hazai forrást pedig az átcsoportosítandó EHA forrásokhoz rendelt nemzeti kiegészítés, továbbá az ÚMVP-ben tervezett, de meg nem nyitott vizes

élőhelyes célprogram (régí AKG) szerint a halgazdálkodás támogatására szánt nemzeti rész (számítottan: 5,912 millió EUR) jelentené.

A javaslat megfogalmazásakor azzal a feltételezéssel éltünk, hogy uniós többletpénzek bevonására aktuálisan nincs mód. Okkal feltételezhető, hogy nemzeti kiegészítésként sem lehet a korábban is a halgazdálkodás támogatására szánt forrásokon túli pénzekre számítani. A javaslat elfogadásához ugyanakkor elengedhetetlen, hogy az ágazatnak szánt pénzt továbbra is az ágazatra szándékozzanak fordítani! Miniszter úr korábbi nyilatkozatai alapján ez a szándék töretlen, ezért csupán technikai értelemben beszélhetünk forrástöbblet igényről. Valójában a program a régí AKG szintjéhez képest 325 ezer EUR-ral kevesebb nemzeti támogatással számol.

Figyelemmel az extenzív halastavi célprogram ÚMVP-ből való finanszírozása elutasításának brüsszeli indoklására, csak olyan megoldás számolhat a megvalósítás igényével, ami a HOP részeként működik. A javasolt átcsoportosítások kisebb részben a fejlesztési forrásokat, nagyobb részben a HOP III. tengely forrásait érintik, (javaslatunk csak az arányokat tekintve tér el az „új AKG javaslat”-tól) de minden korábban jóváhagyott intézkedéshez rendelnek (hagynak) forrásokat. Ezt mutatják a „Megmaradó HOP forrás” sor adatai.

A kialakult helyzetben nem várható el, hogy a tógazdák továbbra is fenntartsák korábbi AKG-vállalásaikat. Támogatjuk az ezek helyébe léptethető új feltételeket, ahogy azt az „új AKG-javaslat” tartalmazza. Az „új AKG javaslat”-ban szereplő célprogram-szintek közötti támogatási különbség mértékét (565 EUR/ha/öt év, 875 EUR/ha/öt év) vitatjuk, javaslatunk: 650 EUR/ha/öt év és 773 EUR/ha/öt év.

Tisztelt Miniszter úr!

Kérem, hogy az e levélben, valamint az „új AKG javaslat”-ban megfogalmazott felvetések megvalósíthatóságát megvizsgálatni szíveskedjék! Jómagam és a Szövetség valamennyi tisztségviselője, illetve munkatársa kész közreműködni abban,

hogyan e vizsgálat, és az ez alapján teendő intézkedések mielőbb sikerre vezetnek!

A magyar halászat érdekében végzett eddigi munkáját megköszönve, tisztelettel

dr. Orosz Sándor
ügyvezető elnök

Az ülés után az ügyvezető elnököt a felelősség és a bizalom kérdéséről is megkérdeztük, aki először elhárította a válaszadást, mondván, hogy ezekről röviden nem lehet beszélni. S egy testületi ülésen sem lehet teret adni ilyen kérdéseknek akkor, amikor csak egy része van jelen az érintetteknek. Az elmúlt időszakban ugyanis bizonyosodott, hogy félinformációk, hallomások, pletykák alapján történtek események. Két tag távozása is bekövetkezett, ami érzékeny vesztesége a szövetségnek, amit – reményei szerint az elnök sem – nem tekint véglegesnek. A szövetség kapuja továbbra is nyitva van a Hortobágyi Halgazdaság Zrt. és a Szegedfish Kft. előtt. A kiléptettek sem nyertek ezzel a lépéssel, s nem csak a szövetségnek, hanem a halászati ágazat egészének is érzékeny vesztesége.

A kilépők esetében rossz időben és gyorsan elfogyott türelem miatti lépésről van szó, ami kicsit érthetetlen. A szövetség vezetése ugyanis a decemberi közgyűlés döntéseinek megfelelően elkezdte azt a folyamatot, előkészítő tevékenységet, amelybe az éppen kilépett két gazdaságot is aktívan bevonta. Ha ebben a helyzetben, amelyben az egész ágazat vesztes, az ágazat még tovább rontja esélyeit azzal, hogy egyes szereplői nem kellően végiggondolt, érzelmileg túlmotivált lépéseikkel még tovább züllesztik az egyébként is nehezen összeharthatót, akkor itt csak vesztesek lesznek. Nem most van itt az ideje annak, hogy – történelmi hasonlattal élve – egy ellenség által körbezárt várból „áruló módon” kiszökjünk, külön útra lépjünk. Összefogásra, egységre van szükség, mert különben elveszünk. A felelősség és a bizalom kérdésének ilyen szituációban történő felelőtlensége tényvizsgálatok, pontos információk nélkül csak oda vezet, hogy nem a lényegről, de az egyébként ugyancsak nem lényegtelen, az ügyeket közvetlenül nem befolyásoló dolgokról beszélünk.

A két kilépőnek is világos ma már, hogy a fejlesztési forrásokra szükség van – korábban azt javasolták, hogy a fejlesztési pénzeket fordítsák AKG-támogatásra – hiszen a kettes tengely pályázati forrásainál túligénylés mutatkozik. Az elnök csendben hozzátette, hogy ha ragaszkodtunk volna a pénzek átcsoportosításához, akkor ma még mindig azon vitatkoznánk, hogy milyen elosztásúak legyenek a tengelyek. Ehhez képest ma már kifizetési kérelmeket is benyújthattak a gazdálkodók. S az sem mellékes, hogy a magyar kormány döntése következtében került a magyar halászság ebbe a helyzetbe úgy, hogy a döntéshez nem kérték ki a szövetség és a halászság véleményét, mondta végezetül az ügyvezető elnök.

Hajtun György

Ha nincs AKG-támogatás, veszélybe kerülhetnek a vizes élőhelyek

Erősödő halas kapcsolatok Erdélyben

A „halgazdálkodás fejlesztésének lehetőségei Erdélyben” című szakmai tanácskozásra a HAKI és erdélyi partnere, az Agropisc Kft. szervezésében harmadik alkalommal került sormárcius 3-ára és 5-eközött Székelyudvarhelyen, a Küküllő Hotelben. A rendezvényen mintegy 40 fő vett részt, magyar részről a HAKI vezető munkatársai mellett az Aranypony Zrt., a lillafüredi pisztrángtelep, a Hortobágyi Halgazdaság Zrt., a Tógazda Kft., a Szarvas-Fish Kft., a Jászkiséri Halas Kft. és a TEHAG vezető munkatársai, illetve Kászoni Zoltán halászati szakértő. Az erdélyi pisztráng- és pontytermelőket mintegy 10 gazdálkodó képviselte, de jelen voltak szolgáltató cégek, illetve a romániai halászati szakirányítás regionális képviselői is.

Dr. Váradi László főigazgató (HAKI) lapunknak elmondta, hogy társszervezőként nem csak szakmai háttérrel biztosították a tanácskozáshoz, de együttműködési megbeszéléseket is folytattak az Agropisc Kft.-vel, valamint a Lengyel Export-Import céggel. Hogy alakul és lassan beérik a romániai kapcsolat, azt László János, az Agropisc Kft. tulajdonosa megnyitó beszédében is hangsúlyozta. László János megemlékezett arról, hogy a HAKI-val folytatott együttműködés egyik eredménye az immár harmadszorra megrendezett szakmai tanácskozás a halászat fejlesztéséről. Az első két tanácskozás szélesebb körben, az édesvízi akvakultúrában érintett romániai termelők, intézmények és szakirányítás részvételével zajlott, a jelenlegi egy szűkebb körű. Erdélyi halászatának fejlesztésére fókuszál. Váradi László örömet fejezte ki, hogy eredményes együttműködést folytathatnak az Agropisc Kft.-vel, amely az erdélyi tógazdálkodás egyik fontos centrumává vált. Hangsúlyozta, hogy nagy szükség van az eredmények és tapasztalatok cseréjére, hiszen az édesvízi akvakultúra nagy kihívások előtt áll, szükség van a szakmai konzultációkra és az összefogásra.

A tanácskozáson a program szerint nyolc szakmai előadás hangzott el, illetve előadást tartott még a Halászati Ügynökség brassói regionális központjának vezető munkatársa is. Az előadásokról egy-egy mondat erejéig az alábbiakban adunk összefoglaló tájékoztatást.

Kászoni Zoltán halászati szakértő: Zoli bácsi Erdély szülőtte, a Székelyföld halászatának nagy öregje, kiváló ismerője előadásának bevezetőjében lírai hangon beszélt a halászat történelmi jelentőségéről. Áttekintette az erdélyi halászat fejlődését, taglalta annak fontosságát a régió gazdasági és kulturális életében. Örömmel konstataulta a HAKI és az Agropisc együttműködését és szorgalmazta a régió haltermelőinek szorosabb összefogását.

Dr. Váradi László, a HAKI főigazgatója áttekintést adott az európai akvakultúra helyzetéről, az akvakultúra-fejlesztés ten-

denciáiról egy most készülő FAO-tanulmány alapján, amelynek kidolgozásában aktívan részt vesznek a HAKI munkatársai. Általában megállapítható, hogy az európai akvakultúra-termelés stagnál és az EU a haligényének mintegy 60 százalékát importból fedezi. A stagnálás egyik fő oka a szektor túlszabályozottsága, illetve az előírásoknak való megfelelés költségterhei. Jelentős különbség van azonban a kelet- és nyugat európai régió között az akvakultúra területén meglévő problémák és megoldások tekintetében. A kelet-európai akvakultúra kérdései nem kapnak olyan súlyt az európai stratégiák, programok előkészítése és végrehajtása során, mint amit megérdemelnének. Ez a tény a kelet-európai akvakultúra fejlesztésében érdekelt nagyobb összefogását igényli.

Tankó László, az Agropisc Kft. igazgatója beszámolt a HAKI és az Agropisc 2005 óta tartó együttműködéséről, amelynek eredményeképpen 2009-ben 1,1 t/ha nettó hozamot érték el a homoródszentpáli tógazdaságban, ahol az elmúlt évben tízezer horgászt is fogadtak. A tógazdaság olyan mintagazdasággá kíván fejlődni, amely magas színvonalú tenyésztő és termelő munkát folytat, turisztikai szolgáltatásokat végez, oktatási és bemutatási programokat szervez. Céljainak megvalósításában továbbra is számít a HAKI együttműködésére.

Ionita Ionel (Halászati Ügynökség, Brassó): a Brassó, Hargita, Kovászna, Maros és Szeben megyék halászatát irányító szervezet vezető munkatársa hangsúlyozta, hogy a romániai Halászati Operatív Program (FEP) jó lehetőséget kínál a régió halászatának fejlesztésére, különös tekintettel a térségben fontos pisztráng termelésre. A fejlesztési programok meglévő létesítmények (keltetők, termelőegységek, feldolgozók) korszerűsítését és újak létesítését foglalhatják magukba. Az ügynökség minden segítséget megad a pályázatok kidolgozásához, illetve a fejlesztési programokhoz szükséges adminisztratív feltételek (pl. engedélyek) megteremtéséhez.

László János megnyitja a konferenciát

Az ügynökség másik munkatársa, **Török Jenő** hozzászólásában a regionális összefogás fontosságát hangsúlyozta, mert a közös programok „pluszpontokat jelentenek” a pályázatok elbírálásánál.

Lévai Ferenc, Aranypony Zrt.: az elnöke vezéregazgató az Aranypony Zrt. példáján keresztül mutatta be, hogy a tógazdasági haltermelés és a turizmus összekapcsolása egy olyan lehetőség, amely növeli a tógazdálkodás gazdaságosságát, természetbe illeszkedését és társadalmi elfogadottságát. Hangsúlyozta ugyanakkor a marketing fontosságát. A termékek árába be kell építeni a marketingköltséget, ami 5–10 százalék lehet.

Borbély Gyula, Jászkiséri Halas Kft.: a jászkiséri farm a magyarországi halászat-fejlesztés egyik leginkább innovatív központja, amely olyan új technológiákat alkalmaz, mint a „tavi recirk”, vagy a „tó a tóban”. Borbély Gyula ügyvezető igazgató véleménye szerint jó piaci lehetőséget kínál a tápetetéses intenzív pontytermelés, amely kiváló, standard minőségű, termék eredményez.

Hoitsy György, Lillafüredi Pisztrángtelep: a Magyarországon, mintaszerűen működő pisztrángtelep vezetője elemezte a pisztrángtenyésztés lehetőségeit és problémáit, kihangsúlyozva a termelést befolyásoló tényezők között a gondolkodásmód fontosságát. A lillafüredi pisztrángtelep kész együttműködni, illetve eredményeit és tapasztalatait megosztani erdélyi pisztrángtermelő gazdaságokkal. A tanácskozás résztvevői megkapták Hoitsy György Pisztrángtenyésztés című könyvének egy-egy példányát.

Cristian Stoicescu, Dynavit Impex S.R.L., Brassó: a Dynavit az utóbbi években a dán Aller-Aqua cég pisztráng-, ponty- és toknevelő tápjait forgalmazza, amelyek jó minőségűek és alkalmazásuk eredményességét sok európai farm sikeres működése igazolja. Stoicescu az Aller-Aqua cég honlapján

bemutatta a kínált haltáp-féleségeket és szolgáltatásokat.

Lokodi Gergely, Salmo Impex Kft., Szováta: a vármezői pisztrángtelep működése is jó példája a hagyományok ápolásának, a pisztrángtenyésztés és a turizmus előnyös összekapcsolásának egy családi vállalkozás kereteiben. Miután a telepen ponty horgásztatás is folyik, a Salmo Impex kész horgászhalat vásárolni a homoródszentpáli tógazdaságból, ami a pisztráng- és pontytermelők együttműködésének jó példája lehet.

A tanácskozáson vitára is mód adódott, a moderátor szerepét Váradi László töltötte be. Elsőként a pontytermelés jövőbeni lehetőségeit vitatták meg a résztvevők. Megállapították, hogy a ponty jó horgászhal, ami üzleti lehetőség is, azonban a ponty csökkenő szerepet játszik az élelmiszer-ellátásban. Ennek fő oka, hogy a ponty többségében még mindig feldolgozatlanul kerül a piacra, ahol nem versenyképes más jó minőségű, feldolgozott haltermékekkel. Kár volna, ha a pontyfogyasztás tradíciója megtörne, ezért szükség van a korszerű technológiák alkalmazására, a termékfejlesztésre és a marketingre. A termelési technológiák széles skálája áll ma már rendelkezésre, amelyeket a délelőtti előadások is bemutatnak, fontos azonban az egyenletes és standard minőségű, szállkamentes termék előállítása. Feldolgozási technológiák rendelkezésre állnak, azonban további elemzéseket és technológiai fejlesztést igényel a feldolgozás gazdaságosságának növelése. A résztvevők megállapították, hogy fontos a promóció, azonban az is alapvetően fontos, hogy a promóció megfelelő mennyiségű és minőségű termék előállításával párosuljon. A pontytermelés színvonalának növelése és a ponty nimbuszának helyreállítása, illetve a pontytermelés fontosságának elismertetése azonban a pontytermelők összefogását teszi szükségessé úgy országon belül, mint nemzetközi szinten.

Örvendtes, hogy Romániában megalakult a pontytermelők szövetsége (ROMFISH), amely a FEAP tagja lett. Az európai pontytermelők találkozását, illetve az európai pontyos lobbist jól szolgálja egy, a Német Édesvízi Haltermelők Szövetsége által rendezett tanácskozás, amely július 28–29. között lesz Berlinben.

A konferencia résztvevői

HAKI-együttműködés

Az Agropisc cég HAKI-val folytatott öt éves együttműködésének eredményeképpen a homoródszentpáli, 187 hektáros tógazdaságban 1,1 tonnás nettó hozamot értek el az elmúlt évben. A tógazdaság sikeresen fejlesztette horgásztatását is. Tavaly 10 000 horgász látogatott Homoródszentpálra, amely egyre ismertebb halellátó és horgász centrum. A tógazdaságban a HAKI-ból származó nemes pontyokat (szarvasi 215 és P 34) és harcsát, illetve amurt, busát, süllőt és csukát nevelnek polikultúrában. A tavalyi együttműködésről megállapítható, hogy megfelelő technológiával, a magyarországinál 1,5–2 hónappal rövidebb tenyészidő ellenére jövedelmező tavi haltermelés folytatható. Az időjárási viszonyok és a védett madarak jelenléte miatt fontos, hogy az ivadék az első évben elérje a 100 grammos, a második évben az 500–600 grammos tömeget. Az elmúlt évben 13 tonna szerves trágyát helyeztek ki hektáronként, amit 2010-ben 17 t/ha-ra terveznek növelni. A piaci pontyot a gabona mellett táppal is etetik (26 százalék fehérje és 11 százalék zsír), amelynek ára 0,65 euró +áfa volt. A tógazdaságban az átlagos takarmányértékesítési együttható 2,6 kg volt. Az elmúlt évben előrelépésnek tekinthető a

technikai háttér fejlesztése a HAKI javaslati alapján (pl. gémes halkiemelő, digitális mérleg).

Az Agropisc cég tulajdonosai és vezetői szerint fontos az együttműködés a HAKI-val, amit tovább kívánnak folytatni az eddigi anyagi támogatás mellett. A maguk részéről szorgalmazzák, hogy az üzemvezető nagyobb önállósággal menedzselje és dokumentálja a tógazdálkodási munkát, szisztematikusabban építse fel az értékesítés rendszerét és fejlessze a kapcsolatokat a természetvédelemmel. Ez utóbbiban az Agropisc számít a HAKI-ra, az intézeti tapasztalatok átadására.

Meg kell vizsgálni továbbá a regionális együttműködés létrehozásának, illetve a romániai tógazdasági haltermelők szövetségével, a ROMFISH-sel a kapcsolat kialakításának lehetőségét. Az Agropisc jövőbeni terveinek megvalósításához a HAKI magyarországi és nemzetközi tapasztalatainak átadásával, illetve pályázatok és projektek előkészítésében és végrehajtásában való aktív részvétellel igyekeznek hozzájárulni. A jövőbeni együttműködést illetően a HAKI 2010. március 31-éig elkészíti a 2010–2015 közötti időszakra vonatkozó keretmegállapodást, illetve a 2010. évi munkatervet.

Erdélyben kitűnőek az adottságok a pisztráng termelésére, de az erőforrások kihasználatlanok. Ott, ahol az értékesítés feltételei adottak, pl. a vármezői gazdaságban, ahol saját étterem számára, illetve horgásztatásra termelik a halat, jól jövedelmez a pisztrángtermelés. Azok a gazdaságok azonban, amelyek a helyi piacokra szállítanak, nehezen tudnak versenyezni az import termékekkel. Történtek, illetve folyamatban vannak fejlesztések a pisztrángtermelés és -feldolgozás területén, azonban a szektor nem tudott úgy összefogni, hogy egy vertikum (szaporítás, ivadéknevelés, áruhal-termelés, feldolgozás, marketing) kialakításával növelte volna versenyképességét. Van keltető-kapacitás

és épült egy korszerű halfeldolgozó, azonban a létesítmények kihasználatlanok, illetve nem működnek. A tápot külföldről szerzik be a termelők. A szentgyházi pisztrángfarm dán ikrát fog vásárolni, ami nem drágább és jobb minőségű a helyinél. Ugyanez a farm egy kis kapacitású feldolgozó (300 hal/óra) létesítését is tervezi. Javaslat született egy regionális pisztrángtermelő szövetség létrehozására, azonban kétségek fogalmazódtak meg az összefogást illetően, ami Európa-szerte nehezen megy. A résztvevők egyetértettek az ilyen szakértői tanácskozások fontosságában és sajnálatukat fejezték ki, hogy nem hamarabb kezdődött el ez a tanácskozás-sorozat.

László János zárszavában a házigazda örömet fejezte ki, hogy helyt adhatott a színvonalas tanácskozásnak. Megköszönte a társszervező HAKI közreműködését, az értékes előadásokat, és a részvételt az élénk vitában. Az Agropisc Kft. a HAKI-val együtt továbbra is kész az Erdélyi halászatfejlesztését szolgáló szakmai tanácskozások megszervezésére. A negyedik tanácskozásra a jövő év azonos időszakában kerülhetne sor. Megfontolandó a programot úgy szervezni, hogy tematikus szekciók is legyenek, pl. halgazdálkodás és természetvédelem, turizmus és halgazdálkodás, halászati marketing.

H. Gy.

Ülésezett a horgász tagozat

Az országos horgászjegyhez vízterületet biztosítók tagozatának legutóbbi ülésére március 17-én került sor a szövetség székházában. Szilágyi István, a tagozat elnöke beszámolt arról, hogy az első napirendi pont keretében tájékoztató hangzott el a legutóbbi ülés óta eltelt időszak eseményeiről. A második napirendipontban a MOHOSZ, a Balatoni Halászati Nonprofit Zrt. (BHNpZrt.) és a Haltermosz közös kiadású horgászjegyeinek elszámolási kérdéseit vitatták meg. A harmadik napirendi pontban a Tisza-tó körül kialakulni látszó új helyzetet értékelték és beszéltek meg

Az első napirendi pont megvitatása elhúzódtott, ugyanis nem csupán a tagozatot, hanem az ágazat egészét érintő kérdéseket vitatták meg. Az ágazat támogatási rendszerét illetően az AKG-program folytatását a tagozat elnöke véleményének hangot adva az ülésen kifejtette, hogy nincs meggyőzve arról, hogy az „új AKG-program” a kisebb tógazdaságok érdekeit is szolgálja-e. Úgy gondolja, hogy a szövetségnek alaposabb előkészítő munkát kellene végeznie, s szükség

volna egy „öregek tanácsára”, akik kimunkálják a választási alternatívákat, pro és kontra elmondják az érveket.

Az utóbbi időben elég sok információ érkezett a Tisza-tó körül kialakult helyzetről. Első fokon már született bírósági döntés a MOHOSZ és a Sporthorgász Kft. perében. Ez alapján Szabó Imre, a MOHOSZ elnöke azt a testületi döntést hozta nyilvánosságra, hogy a MOHOSZ egyelőre szünetelteti a horgászjegyek kiadását. Jogkövető magatartást tanúsítva megvárják a má-

sodfokú bírói döntést. A fehér jegy kiadásában a Haltermosz is érintett, de a Tisza-tó körüli vitában nem, így minden anyagi és erkölcsi kárért a MOHOSZ vállalta és vállalja a felelősséget.

A közös kiadású horgászjegyek elszámolásának mikéntjéről évek óta vita folyik a MOHOSZ, a Haltermosz és a BHNpZrt. között. A Balaton és a Haltermosz által bevitt horgászterület meghaladja a 90 ezer hektárt (ennyi szerepel a közös jegyen), míg a MOHOSZ-nak 18 ezer hektára van. Ebből kiesik a Tisza-tó, így marad 12 ezer hektár. Ugyanakkor a MOHOSZ a jegyek árából az 55 százalékot viszi el, míg a maradék 45 százalékot osztják a Haltermosz és a Balaton. Ez így nincs rendjén, jelentette ki az elnök, ezért a MOHOSZ-szal tárgyalást kezdeményeznek ebben a témakörben. Megalakult a tárgyaló bizottság is, melyet dr. Orosz Sándor ügyvezető elnök vezet. A tagozat javaslata az, hogy a bevételt három részre, azonos arányban osszák meg.

h-n

2010. évi halas eseménynaptár

Időpont	Helyszín	Esemény	Szervező	Bővebb információ	Web/e-mail
Január 29.	Gödöllő, egyetemi sportcsarnok	IV. Halas Kispályás Focibajnokság	SZIE Halgazdálkodási Tanszék	Bokor Zoltán 06 20/354-8199	bokor.zoltan@mkk.szie.hu
Március 27.	Gödöllő, Királyi Kastély	Gödöllői Halas szakmai nap	SZIE Halgazdálkodási Tanszék	Dr. Urbányi Béla: 06 30/211-3704	urbanyi.bela@mkk.szie.hu
Május 1.	Ócsárd	Halmajális	H&H Carpio Kft.	Wirth Anita: 06 30/929-5789	
Május 1.	Tiszafüred	Tisza-tavi hal- és pusztai ételek fesztiválja	Tiszafüred Város Önkormányzata	06 59/510-516	e-mail: polgarmester@tiszafured.hu
Május 12.	Szarvas	XXXIV. HAKI-napok	HAKI	Kalmár Mihályné: 06 66/515-301	www.haki.hu
Május 15-16.	Mohács	Nepomuki Szent János Ünnep	Mohácsi Halászati Kft.	Vikár Csaba: 06 69/311-833 06 20/980-5964	
Június 19.	Dömsöd	Hal-Víz-napok	Ráckevei Dunaági Horg. Szöv.	Tóth István: 06 30/200-5207,	www.rdhsz.hu
Június 28-30.	Tata, Várarok,	Péter-Pál-napi Hal - Lakomák	Tatai Mg Zrt.	Filipsz Attila: 06 20/466-5890	attila@tataimgrt.axelero.net
Július 10.	Sáregres, Rétimajor	Szent Péter-napi Szakmai Konferencia Szent Péter-napi Halászbúcsú	ARANYPONTY Zrt.	Sitkei Judit: 06 25/509-190	www.aranyponty.hu, www.retimajor.hu
Július 17.	Ócsárd	Mélyvíz fesztivál	H&H Carpio Kft.	Wirth Anita: 06 30/929-5789	e-mail: ocsard@freemail.hu
Július 8-11. főzés július 10.	Baja	Bajai Halfőző Fesztivál - A halászlé ünnepe a halászlé fővárosában	Baja Marketing Kft.	Dobos Edit: 06 79/420-811 06 20/326-8737	
Július (közepe)	Balsa	Szárnyas-Hal Fesztivál	Szalóczi Halászati Kft. Balsa Önkormányzata	06 42/410-038, Farkas Csabáné: 06 42/207 692	
Júli. 30. - aug. 1.	Vonyarcvashegy	40 Halász Emléknep / a balatoni halászok napja	Balatoni Halászati Zrt. Vonyarcvashegy Önkormányzata	06 84/519-640	www.balatonihalaszat.hu www.vonyarcvashegy.hu
Augusztus 14.	Nagybaracska, Bárka Csárda	Sobri Kupa Halfőző Verseny	MOHOSZ Hal Kft. Polgármesteri Hivatal	06 79/361-683, Ragadics Zoltán: 06 70/3349504	
Augusztus 19.	Ráckeve /Savolyai Kastély	Lampionos csónakfelvonulás	Ráckevei Dunaági Horg. Szöv.	Budai Gábor: 06 24/518-650	www.rdhsz.hu
Augusztus 20.	Gyomaendrőd	Szent István-napi Sokadalom és Nemzetközi Halászléfőző Verseny	Tourinform Iroda Körösi Halász Szövetkezet	06 66/386-851 Palov Pálné: 06 30/555-8682	
Augusztus 20.	Akaszto, Halascsárda	IV. Szálkamentes Halfőző Verseny	ÖKO 2000 Kft.	Szabó József: 06 20/943-3564 06 20 550-5000	oko2000@kabel2.hu www.halascsarda.hu
Augusztus 28.	Baja	XXXVI. Országos Halfőző Verseny	HALTERMOSZ (355-7019)	Schmidtné Vízi Hajni 06 30/310-8978	www.haltermosz.hu
Szept. 2-6.	Szeged, a szegedi híd alatt	Nemzetközi Tiszai Halfesztivál	Frank Sándor Kipper György	06 62/630-381, 06 62/555-980, 06 30/978-6313	info@halfesztival.hu
Szept.18-19.	Ráckeve	Őszi Ászok Fesztivál	Ráckevei Dunaági Horg. Szöv.	Budai Gábor: 06 24/518-650	www.rdhsz.hu
Október 30-31.	Tata, Eszterházy sétány	Tatai „Öreg-tavi Nagy Halászat” 2008	Tatai Mg Zrt.	Filipsz Attila: 06 20/466-5890	attila@tataimgrt.axelero.net
December 12.	Debrecen, Kossuth tér	Debreceni Halvasárnap	Hortobágyi Halgazdaság Zrt.	Sebestyén Attila: 06 30/349-7513	sebestyena@hhgrt.hu